

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 108.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984299104/facsimile.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Folk

»Nej, det var ikke godt. Og når man gør det snart.
— Jeg har jo egentlig kun studeret teologi et halvt
år — —«

»Hør, er De ked af at løbe? Eller er De måske træt?«

»Træt! Nej, nu har jeg aldrig — — Det er vist den
ene rem. Må jeg bare se? Så.«

»Skal vi så løbe lidt raskere, hvis De kan holde det ud.«

Han strammede sine bløde muskler, så godt det lod
sig gøre, og søgte at anlegge et glæbsk sportsmandsud-
tryk. Men hans åndedræt og hans sved røbede ham.

»Nu kan De ikke mer. Så sejler vi så langsomt.«

»Jeg er lidt ude af øvelse,« indrømmede han, men så
let slap han ikke.

»De er vist meget flittig. Dyrker De sport, ne—?«

»Jeg melder mig ind i Akademisk Gymnastikforening
til Februar, det har jeg længe tænkt på. Og i bold-
klubben.«

»Tennis er en udmærket sport,« sa hun. »Den ud-
vikler hurtighed og åndsnærværelse, og lungerne.«

»Ja,« indrømmede han, ydmyget ved tanken om de
to første poster. »Mine lunger er gode nok,« føjede
han til.

»Og hvordan har musklerne det?« smilede hun. »Må
jeg føle?«

»Å,« sa han med ond samvittighed, »jo værsgod, for
resten.«

»Jeg har håndvægte hjemme,« sa hun og lo, om det
var ad ham eller til sig selv. »Det skulde De lægge Dem
efter.«

»Ja håndvægte! Hvad men de koster? Tænk, De
bruger håndvægte.«

»Jo ser De, man må ha kræfter at ta til, hvis manden
engang skulde true med prygl.«

Han vilde ha sagt noget morsomt til svar, men tanken
om hans egne muskler gjorde ham flad.